

Nowelizacja prawa upadłościowego

SZYBSZA I SPRAWNIEJSZA REALIZACJA PRAW PRZEZ WIERZYCIELI

Tomasz Kaczorowski, Paulina Jabłońska

Uchwalona 15 maja 2015 r. ustawa Prawo restrukturyzacyjne wprowadziła 1 stycznia 2016 r. szereg istotnych zmian w ustawie z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze – zmienił się jej tytuł na Prawo upadłościowe. Ustawodawca postanowił uregulować w osobnych aktach prawnych przepisy dotyczące postępowania upadłościowego oraz postępowań restrukturyzacyjnych. Te ostatnie przejmują z dotychczasowego postępowania upadłościowego regulacje dotyczące postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu (stanowiącego dotychczas alternatywę dla postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego) oraz regulują trzy zupełnie nowe postępowania restrukturyzacyjne, czyniąc dotychczasowe niemal martwe regulacje dotyczące postępowania naprawczego niepotrzebnymi. Na skutek tych zabiegów, w myśl założeń ustawodawcy, postępowania upadłościowe mają stanowić wyjątek, natomiast co do zasady, zgodnie z unijną polityką drugiej szansy (wynikającą m.in. z Zaleceń Komisji Europejskiej z dnia 12 marca 2014 r.

W myśl założeń ustawodawcy, postępowania upadłościowe mają stanowić wyjątek.

w sprawie nowego podejścia do niepowodzenia w działalności gospodarczej i niewypłacalności [2014/135/UE]), zadłużone podmioty gospodarcze winny odzyskać możliwość konkurowania na rynku po przeprowadzonej restrukturyzacji¹. Dodatkowo przy tej okazji zhar-

monizowano brzmienie prawa upadłościowego z literą rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego. Obecnie trudno jest jeszcze ocenić, jaką popularność zdobędą postępowania restrukturyzacyjne. Można założyć, że w początkowym okresie będzie ich niewiele, a tak jak dotychczas, będą dominować postępowania upadłościowe. Między innymi z tych względów warto się przyjrzeć zmianom wprowadzonym do postępowań upadłościowych.

Dłużnik będzie niewypłacalny, jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, a opóźnienie w ich wykonaniu przekracza trzy miesiące.

Definicja niewypłacalności

W świetle dotychczas obowiązujących przepisów prawa upadłościowego, dłużnika uważano za niewypłacalnego wtedy, gdy nie wykonywał swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, tj. teoretycznie **już w momencie, gdy zalegał z zapłatą dwóch faktur**. Obecnie ustawodawca postanowił, że dłużnik będzie niewypłacalny, jeżeli **utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych**, a opóźnienie w ich wykonaniu przekracza **trzy miesiące**². Jednocześnie obok przesłanki płynnościowej, ustawodawca zdecydował się utrzymać w mocy przesłankę zadłużeniową. Od 1 stycznia 2016 r. dłużnik będący osobą prawną albo

ułamną osobą prawną jest niewypłacalny również wtedy, gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający **dwadzieścia cztery miesiące**. (Dotychczas dłużnik był uważany za niewypłacalnego wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczyły wartość majątku przedsiębiorstwa, zaś ten stan był **krótkotrwały**).

Zdaniem zespołów pracujących nad projektem ustawy, nowa definicja stanu niewypłacalności stanowi bardziej realistyczną ocenę chwili, w której dłużnik ma obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości³. Część ekspertów stoi na stanowisku, że nowelizacja stanowiąca o domniemaniu utraty zdolności do wykonywania wymagalnych zobowiązań pieniężnych w przypadku opóźnienia wynoszącego przeszło trzy miesiące oraz o uznaniu niewypłacalności, gdy stan nadmiernego zadłużenia utrzymuje się przez okres dwudziestu czterech miesięcy, niesie z sobą nadmierne ryzyko i znikomą ochronę wierzycieli upadłego⁴. W konsekwencji, może to prowadzić do zgłoszenia upadłości zbyt późno, czyli np. wtedy, gdy majątek upadłego, z którego wierzyciele mieliby zostać zaspokojeni, będzie zbyt uszczuplony. Praktyka wskazuje jednak, że dotychczas znaczna część wniosków o ogłoszenie upadłości była spóźniona, stąd nowa regulacja nie powinna w rzeczywistości pogorszyć sytuacji wierzycieli.

Z perspektywy osób zarządzających podmiotami gospodarczymi (tj. przede wszystkim członków zarządu, wspólników zarządzających itd.), na których ciąży przecież obowiązek wniesienia wniosku o ogłoszenie upadłości, należy uznać, że nowe regulacje znacząco poprawią możliwość oceny wystąpienia niewypłacalności.

Dla porządku należy wspomnieć, że w dalszym ciągu obowiązek zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie obciąża prokurentów.

Wniosek o ogłoszenie upadłości

Istotne zmiany dotyczą także samego **wniosku o ogłoszenie upadłości**. Od stycznia 2016 r. osobami uprawnionymi do jego złożenia są **dłużnik lub każdy z jego osobistych wierzycieli**⁵. Wskazana regulacja wyraźnie **wyłącza** z kręgu osób mających legitymację do złożenia wniosku **wierzyciela rzeczowego**, tj. takiego wierzyciela, który poza uprawnieniem z ustanowionego zabezpieczenia – np. hipoteki lub zastawu – nie ma jednocześnie innej relacji umownej niezwiązanej z zabezpieczeniem, np. pożyczki, umowy handlowej itd. Podmioty te w postępowaniu upadłościowym mogą i tak uzyskać zaspokojenie z przysługującego im zabezpieczenia, stąd wszczynanie przez nie postępowań, które dotyczą całego majątku, nie jest uzasadnione. Ponadto, mając na względzie zaistniały na gruncie praktyki problem z wykazywaniem przez wierzyciela legitymacji do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, ustawodawca postanowił, że dłużnik może skutecznie zakwestionować uprawnienia wierzyciela do złożenia wniosku z uwagi

na kwestionowanie jego wierzitelności jedynie wtedy, gdy wykaże, iż wierzitelność ma w całości charakter sporny, a spór zaistniał między stronami przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości⁶.

Ponadto ustawodawca wydłużył dłużnikowi termin na złożenie w sądzie wniosku o ogłoszenie upadłości z dwóch tygodni do 30 dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości⁷.

Od stycznia 2016 r. osobami uprawnionymi do złożenia wniosku upadłościowego są dłużnik lub każdy z jego osobistych wierzycieli.

Co istotne, wprowadzono możliwość wniesienia **uproszczonego wniosku** o ogłoszenie upadłości, o ile uprzednio było prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne⁸. Zgodnie z uzasadnieniem do nowelizacji przepisów, celem tej regulacji jest umożliwienie wierzycielom szybkiego, sprawnego i prostego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika w trybie,

który umożliwia nieprzerwane zabezpieczenie majątku dłużnika w okresie od umorzenia postępowania restrukturyzacyjnego lub odmowy zatwierdzenia układu do czasu prawomocnego rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości. Uproszczony wniosek nie musi zawierać żadnych załączników i może ograniczać się do jednego zdania wnioskującego o wszczęcie postępowania, przy zachowaniu wymogów pisma procesowego.

Odstąpiono od możliwości dowolnego cofnięcia wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego przez wierzyciela, bowiem dotychczas obowiązująca regulacja prawna często prowadziła do nadużyć ze strony wnioskodawców, traktujących to rozwiązanie jako sposób windykacji przysługujących im wierzitelności, które często były sporne, jednak dłużnik mający problemy finansowe częstokroć wolał zapłacić kwotę sporną, aniżeli ryzykować ogłoszenie upadłości.

Wprowadzono również obowiązek uiszczenia przez wnioskodawcę (tak dłużnika, jak i wierzyciela) **zaliczki** na wydatki w toku postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości w wysokości jednokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłaty nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, której brak skutkuje wezwaniem do jej uiszczenia pod rygorem zwrotu wniosku o ogłoszenie upadłości. Z opublikowanych danych statystycznych wynika, że zaliczka na wydatki wynosi w 2016 r. 4080,09 zł⁹.

Likwidacja *pre-pack*

Jedną z najciekawszych wprowadzonych zmian jest dodanie do ustawy mechanizmu tzw. likwidacji *pre-pack*. Nowe regulacje umożliwiają tzw. przygotowaną likwidację, która ma polegać na sprzedaży całości przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa lub też składników majątkowych przedsiębiorstwa stanowiących jego znaczną część¹⁰. Wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży musi zostać złożony i rozpoznany jednocześnie z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. Do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży musi zostać dołączony sporządzony przez biegłego sądowego opis i oszacowanie składnika objętego wnioskiem, a sam wniosek musi zawierać warunki sprzedaży ze wskazaniem co najmniej ceny oraz nabywcy – mogą one

zostać określone w przygotowanym i złożonym projekcie umowy sprzedaży przedmiotowego składnika, która ma zostać zawarta¹¹. Uwzględniając wniosek, sąd w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zatwierdza warunki sprzedaży i co do zasady w ciągu 30 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu syndyk powinien zawrzeć umowę sprzedaży¹².

Aby zapobiec nadużyciom ze strony dłużników, ustawodawca wprowadził dodatkowe regulacje w przypadku sprzedaży na rzecz podmiotów będących dla dłużnika:

- małżonkiem;
- krewnym lub powinowatym w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie;
- osobą pozostającą z upadłym w faktycznym związku, prowadzącą z nim wspólnie gospodarstwo domowe;
- przysposobionym;
- przysposabiającym.

Sprzedaż na rzecz wymienionych podmiotów może nastąpić tylko wtedy, gdy cena nie jest niższa niż cena wskazana w opisie i oszacowaniu sporządzonym przez biegłego sądowego.

Co istotne, istnieje możliwość przekazania przedsiębiorstwa nabywcy z dniem ogłoszenia upadłości dłużnika, o ile do wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży dołączy się dowód wpłaty pełnej ceny na rachunek depozytowy sądu. W tym przypadku do momentu uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego warunki sprzedaży i zawarcia umowy sprzedaży nabywca zarządza nabytym majątkiem w granicach zwykłego zarządu na własne ryzyko i odpowiedzialność.

Takie rozwiązanie ma duże znaczenie w przypadku sprzedaży całego przedsiębiorstwa: pozwoli na zachowanie ciągłości działania przedsiębiorstwa i umożliwi korzystniejszą sprzedaż, co z kolei wpłynie na pełniejsze zaspokojenie wierzycieli. Sam ustawodawca w uzasadnieniu do ustawy wskazał, że celem przygotowanej likwidacji jest szybsze i pełniejsze zaspokojenie wierzycieli oraz znaczne skrócenie czasu trwania postępowania upadłościowego. Mimo że prawo upadłościowe przyznaje prymat interesom wierzycieli, powinno, o ile to możliwe, chronić również integralność przedsiębiorstwa, stąd, w szczególności uzasadnionych przypadkach, gdy zmniejszenie stopnia zaspokojenia wierzycieli będzie nieznaczne, a jednocześnie

wierzyciele otrzymają dodatkową korzyść w postaci szybszego zaspokojenia ich wierzytelności, istnieje możliwość uwzględnienia przy podejmowaniu przez sędziego-komisarza decyzji o zatwierdzeniu warunków sprzedaży, ważnego interesu publicznego lub możliwości zachowania przedsiębiorstwa dłużnika¹³.

Wprowadzono możliwość wniesienia uproszczonego wniosku o ogłoszenie upadłości, o ile uprzednio było prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne.

Zgłoszenia wierzytelności

Od 1 stycznia 2016 r. zmianie ulegnie również **sposób zgłaszania** wierzytelności. Ustawodawca znacznie ograniczył termin na zgłoszenie wierzytelności, skracając ten okres do 30 dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości¹⁴. Uprzednio termin ten był każdorazowo ustalany przez sędziego-komisarza, jednak nie mógł on być krótszy niż jeden miesiąc i dłuższy aniżeli trzy miesiące.

Jednocześnie ustawodawca ułatwił wierzycielom zgłaszanie przysługujących im wierzytelności poprzez możliwość ich zgłaszania drogą elektroniczną za pośrednictwem Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości, który docelowo ma być jedyną drogą dokonania tej czynności. Na chwilę obecną, o czym w dalszej części artykułu, Rejestr ten jednak nie funkcjonuje i do tego czasu zgłoszeń wierzytelności należy dokonywać pisemnie. Wzór pisemnego wniosku został określony przez ministra sprawiedliwości w drodze rozporządzenia¹⁵.

Ponadto aktualnie istnieje jedynie wymóg wskazania dowodów uzasadniających zgłoszenie, bez potrzeby ich załączania¹⁶. Niemniej w sytuacji, gdy zgłoszona wierzytelność nie znajduje potwierdzenia w dokumentach spółki, syndyk ma obowiązek wezwać wierzyciela do przedstawienia mu odpowiednich dokumentów potwierdzających istnienie wierzytelności, które zostały ujęte w zgłoszeniu wierzytelności, wierzyciel natomiast musi przedstawić odpowiednie dokumenty

w terminie tygodnia od daty wezwania przez syndyka, pod rygorem pominięcia wierzytelności¹⁷.

W przeciwieństwie do poprzednio obowiązującego rozwiązania, znowelizowane przepisy przewidują zobligowanie syndyka do niezwłocznego sporządzenia listy wierzytelności, nie później niż w terminie dwóch miesięcy od upływu okresu przewidzianego do zgłaszania wierzytelności¹⁸. Docelowo lista wierzytelności zostanie zamieszczona w postaci elektronicznej w Centralnym Rejestrze Restrukturyzacji i Upadłości.

W celu wyjaśnienia dotychczasowych wątpliwości interpretacyjnych, ustawodawca wprowadził regulację prawną, zgodnie z którą wierzytelność za okres rozliczeniowy, w trakcie którego została ogłoszona upadłość, w szczególności z tytułu czynszu najmu lub dzierżawy, podatków lub składek na ubezpieczenia społeczne, ulega z mocy prawa proporcjonalnemu podziałowi na część traktowaną jako wierzytelność powstałą przed dniem ogłoszenia upadłości oraz część traktowaną jako wierzytelność powstającą po dniu ogłoszenia upadłości¹⁹.

Zaskarżenie listy wierzytelności

Tak jak dotychczas, istnieje możliwość zaskarżenia listy wierzytelności zarówno przez upadłego, jak i przez wierzyciela, w terminie dwóch tygodni od dnia obwieszczenia o złożeniu listy wierzytelności²⁰. Z uwagi na niejasności w uprzednio obowiązujących przepisach ustawy związane z sankcją w razie wniesienia sprzeciwu po terminie, ustawodawca zdecydował się jednoznacznie przesądzić o konieczności odrzucenia takiego sprzeciwu.

Ponadto, w celu usprawnienia i przyspieszenia postępowania w przedmiocie wniesionych sprzeciwów, wprowadzono ograniczenia w zakresie powoływania twierdzeń i dowodów niepodniesionych w zgłoszeniu wierzytelności. Mogą być one podnoszone jedynie wtedy, gdy zostanie wykazane, że ich wcześniejsze zgłoszenie było niemożliwe albo że potrzeba ich wskazania wynikała później. Te same zasady dotyczą odpowiedzi na sprzeciw. Jest to rozwiązanie oparte na systemie tzw. prekluzji obowiązującej w ogólnym procesie cywilnym.

Wprowadzono również dwumiesięczny termin na rozpoznanie sprzeciwu przez sędziego-komisarza²¹.

Bezskuteczność czynności upadłego

Ustawodawca dostrzegł również potrzebę rozszerzenia katalogu czynności dokonanych przez upadłego, które należy uznać za bezskuteczne w stosunku do masy upadłości, chroniąc w ten sposób wierzycieli przed wyprowadzeniem jego istotnych składników przez osoby zarządzające upadłym. Przede wszystkim został rozszerzony krąg podmiotów, co do których uznaje się za bezskuteczną odpłatną czynność prawną z upadłym, o osoby pozostające z upadłym w faktycznym związku oraz o osoby prowadzące z nim wspólnie gospodarstwo domowe, o ile te osoby nie wykażą, że nie doszło do pokrzywdzenia wierzycieli²². Ponadto została wprowadzona możliwość obniżenia wynagrodzenia pracownikom upadłego, którzy faktycznie wykonują zadania w zakresie zarządu lub nadzoru nad przedsiębiorstwem. Dotychczas istniała możliwość obniżenia wynagrodzenia jedynie osobom uprawnionym do reprezentacji upadłego²³.

Dodano również do ustawy zapis stanowiący o bezskuteczności w przypadku przelewu wierzytelności przyszłej, jeżeli ta wierzytelność powstanie dopiero po ogłoszeniu upadłości²⁴.

Kategorie zaspokojenia

Z uwagi na dosyć wysoki stopień skomplikowania i uprzywilejowania instytucji

publicznoprawnych przy podziale funduszy masy, uznano za konieczne dokonanie zmian również w tym przedmiocie.

Za przełomową należy uznać zmianę polegającą na **rezygnacji z uprzywilejowania należności publicznoprawnych**. Obecnie jedynie składki na ubezpieczenia społeczne za trzy ostatnie lata przed ogłoszeniem upadłości są przyporządkowywane do wyższej kategorii zaspokojenia. Pozostałe należności publicznoprawne (w tym podatkowe) będą podlegały zaspokojeniu w podstawowej kategorii zaspokojenie, na równi m.in. ze zwykłymi zobowiązaniami handlowymi.

Utrzymano uprzywilejowanie należności ze stosunku pracy, jednak obecnie nie obejmuje ono należności osób reprezentujących upadłego lub zarządzających jego działalnością, gdyż uznano, że jako osoby odpowiedzialne za doprowadzenie do stanu niewypłacalności, nie zasługują na zaspokojenie w kategorii pierwszej. W związku z wprowadzeniem do polskiego porządku prawnego postępowań restrukturyzacyjnych, ustalono zasadę, że zarówno należności powstałe w postępowaniu restrukturyzacyjnym, jak i finansowanie udzielone w ramach tych postępowań będą zaspokajane w pierwszej kategorii.

Pozostałe

Istotną nowością z punktu widzenia prowadzenia postępowania upadłościowego będzie utworzony przepisami ustawy prawo restrukturyzacyjne Centralny Rejestr

Restrukturyzacji i Upadłości. Będzie on prowadzony w systemie teleinformatycznym; administratorem i udostępniającym będzie minister sprawiedliwości. Rejestr będzie wzorowany na prowadzonej już od szeregu lat przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy platformie internetowej, jednak będzie miał znacznie bardziej rozbudowane funkcjonalności²⁵. W Centralnym Rejestrze Restrukturyzacji i Upadłości będą zamieszczane i obwieszane wszelkie orzeczenia, dokumenty i informacje dotyczące toczących się postępowań zarówno restrukturyzacyjnych, jak i upadłościowych, umożliwiające składanie pism i innych dokumentów w formie elektronicznej oraz zostaną udostępnione wzory pism i formularzy wymaganych w trakcie toczących się postępowań. Ze względu na konieczność odpowiedniego przygotowania tego systemu, regulacje dotyczące Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości wejdą w życie dopiero 1 lutego 2018 r.

Duże znaczenie praktyczne ma również regulacja, zgodnie z którą nieważne są postanowienia umowne zastrzegające zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego, którego upadły jest stroną, również na wypadek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Dotychczasowa regulacja ograniczała wskazaną sankcją nieważności do postanowień, które odnosiły się do ogłoszenia upadłości. Będzie to wymagać dostosowania w wielu wypadkach wzorców umownych opracowanych w starym porządku prawnym.

Kolejnym *novum* wprowadzonym do ustawy jest zapis stanowiący o możliwości zezwolenia syndykowi przez sędziego-komisarza na zawarcie umowy przekazania nieruchomości gminie albo Skarbowi Państwa w sytuacji, gdy w skład masy upadłości wchodzi nieruchomość lub jej ułamkowa część, której nie można zbyć z zachowaniem przepisów ustawy Prawo upadłościowe, a dalsze pozostawienie tej nieruchomości w masie upadłości będzie niekorzystne dla wierzycieli, ze względu na obciążenie masy związanymi z tym kosztami²⁶. Kwestia zbycia nieruchomości, które nie znajdują zainteresowania nabywców, dotychczas nierzadko blokowała prowadzenie postępowania upadłościowego i ta nowa regulacja może stanowić praktyczne rozwiązanie w tych przypadkach. W przypadku zaś ruchomości wierzyciele mogą zyskać prawo przejęcia ich na własność za połowę ceny wynikającej z oszacowania²⁷.

Kolejna z wprowadzonych zmian dotyczy zagadnienia rady wierzycieli. Wierzyciele uzyskali możliwość dosyć swobodnego zarządzania radą. Mają możliwość ustalania i zmieniania jej składu osobowego. W regulaminie istnieje możliwość dostosowania jej obrad do specyficznych potrzeb jej członków, co może obejmować m.in. obrady w drodze tele- lub wideokonferencji. Zrezygnowano również z dosyć kłopotliwego w praktyce wymogu osobistego uczestniczenia przez wierzyciela w pracach rady, co uniemożliwiało delegowanie do tych celów pełnomocników.

Należy również wskazać, że omawiana nowelizacja przepisów utrzymała dotychczas obowiązującą zasadę prawa upadłościowego dotyczącą ubóstwa masy. Oznacza to, że nie wszczyna się postępowania upadłościowego w sytuacji, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Dotychczasowa regulacja została jednak wzbogacona o dodatkową przesłankę mówiącą o tym, że postępowanie nie jest wszczynane również w przypadku, gdy majątek dłużnika wystarcza wyłącznie na zaspokojenie kosztów postępowania²⁸.

Za przełomową należy uznać zmianę polegającą na rezygnacji z uprzywilejowania należności publicznoprawnych.

Kolejnym istotnym zagadnieniem, na które należy zwrócić uwagę, jest nowo utworzona funkcja **zastępcy sędziego-komisarza**, który ma za zadanie wykonywać czynności sędziego-komisarza w okresie trwania przemijającej przeszkody do wykonywania tych czynności przez sędziego-komisarza lub też podejmować czynności w innych przypadkach wskazanych w ustawie. Jest to rozwiązanie, które pozwoli na podjęcie naglących czynności na przykład podczas choroby lub urlopu sędziego-komisarza.

Dla syndyków istotną informacją jest kwestia wysokości ich wynagrodzenia, które wraz z wejściem w życie nowych przepi-

sów będzie uzależnione od kilku czynników, np.:

- od rezultatu postępowania, którego wrazem jest suma wypłacona wierzycielom w jego toku,
- od liczby pracowników zatrudnionych w chwili ogłoszenia upadłości,
- od liczby wierzycieli,
- od czasu trwania postępowania,
- w części od swobodnego uznania sądu.

Powiązanie wynagrodzenia syndyka z wynikami jego pracy prowadzi do urynkwienia zasad wynagradzania i powinno również przyczynić się do większej efektywności postępowania.

Wierzyciele uzyskali możliwość dosyć swobodnego zarządzania radą wierzycieli.

Podsumowanie

Dostępne statystyki wskazują, że średni czas trwania postępowania dowodowego wynosi obecnie trzy lata, natomiast stopień zaspokojenia wierzytelności – nierzadko tylko 11%²⁹. Biorąc to pod uwagę, a także zauważone praktyczne problemy w funkcjonowaniu dotychczasowych uregulowań, zmiany w prawie upadłościowym należało uznać za konieczne. Jak zostało wielokrotnie wskazane w uzasadnieniu do ustawy Prawo upadłościowe, nowe regulacje mają na celu przede wszystkim usprawnienie i przyspieszenie postępowania upadłościowego oraz zaspokojenie w pełniejszym wymiarze roszczeń wierzycieli. Czas pokaże, czy ten skutek uda się osiągnąć, jednak już teraz wiele wskazuje na to, że wprowadzone zmiany zmierzają w dobrym kierunku. ■

Tomasz Kaczorowski

adwokat, doradca restrukturyzacyjny
Kancelaria Adwokacka Tomasz Kaczorowski

Paulina Jabłońska
aplikant adwokacki

Kancelaria Adwokacka Tomasz Kaczorowski

¹ Uzasadnienie projektu ustawy Prawo restrukturyzacyjne, Druk Sejmu VII kadencji Nr 2824, <http://www.sejm.gov.pl/> (dalej; „Uzasadnienie projektu ustawy”).

² Art. 11 ust. 1a ustawy Prawo upadłościowe z dnia 28 lutego 2003 r. (DzU z 2003 r., nr 60, poz. 535 z późn. zm.) (dalej „PU”).

³ Uzasadnienie projektu ustawy PU.

⁴ K. Korn, *Podstawy ogłoszenia upadłości: nowa koncepcja wykładni art. 10 i 11 Prawa upadłościowego i naprawczego oraz krytyka planowanych zmian*, „Monitor Prawniczy” 2015, nr 8, dodatek konferencja absolwentów Szkół Prawa Niemieckiego Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Warszawskiego, materiały z konferencji, s. 42-47.

⁵ Art. 20 ust. 1 PU.

⁶ Art. 12a PU.

⁷ Art. 21 ust. 1 PU.

⁸ Art. 334 ust. 1 ustawy Prawo restrukturyzacyjne z dnia 15 maja 2015 r. (DzU z 2015 r., poz. 978 z późn. zm.). Osoby, którym przysługuje prawo złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika, zgodnie z przepisami PU mogą złożyć uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości w terminie przewidzianym do złożenia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego albo postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu.

⁹ Obwieszczenie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 16 października 2015 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale 2015 r., <http://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/lista-komunikatow-i-obwieszczen/obwieszczenie-w-sprawie-miesiecznego-wynagrodzenia-w-sektorze-przedsiębiorstw-bez-wypłat-nagrod-z-zysku-w-trzecim-kwartale-2015-r-59,8.html>

¹⁰ Art. 56a ust. 1 PU.

¹¹ Art. 56a ust. 3 i 4 PU.

¹² Art. 56d ust. 1 i art. 56e ust. 1 PU.

¹³ Uzasadnienie projektu ustawy.

¹⁴ Art. 236 ust. 1 w zw. z art. 51 ust. 1 pkt. 4 i 5 PU.

¹⁵ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru pisemnego zgłoszenia wierzytelności oraz zakresu danych objętych zgłoszeniem wierzytelności za pośrednictwem rejestru, art. 239 ust. 4 (DzU z 2015 r., poz. 2240).

¹⁶ Art. 239 ust. 3 PU.

¹⁷ Art. 243 ust. 1 i 2 PU.

¹⁸ Art. 244 PU.

¹⁹ Art. 245a ust. 1.

²⁰ Art. 256 PU.

²¹ Art. 259 ust. 1 PU.

²² Art. 128 ust. 1 PU.

²³ Uzasadnienie projektu ustawy.

²⁴ Art. 128a ust. 1 PU.

²⁵ <http://upadlosci-warszawa.pl/>

²⁶ Art. 315 ust. 2 PU.

²⁷ Art. 330a ust. 1 i 2 PU.

²⁸ Art. 13 ust. 1 PU.

²⁹ Bank Światowy – raport „Doing Business in Poland – 2015”, Rekomendacje Zespołu Ministra Sprawiedliwości ds. nowelizacji Prawa upadłościowego i naprawczego, Warszawa, 10 grudnia 2012 r.